

moral te dni radi teh tatvin zagovarjati pred mari-borškim okrožnim sodiščem, ker so najšli žandarmi pri njem in pri njegovi ljubici Amaliji P. več teh ukradenih stvari. Radi tega in vsled izpovedbe tamošnjega župnika Kralja in njegove kuharice je obsodilo sodišče mežnarja na trimesečno težko ječo. Kuharica je izpovedala, da je zmanjkalo v „njenem“ farovžu v teku par tednov blizu 6 polovnjakov vina. Začuden je vprašal to pričo predsednik sodnije: „Ja, saj pa vendar nimate krčme?“ Na to je odgovorila kuharica: „Ja, pri nas se pač porabi strašno mnogo vina!“ — Leskovski mežnar je bil strasten klerikalček. Gospod župnik Kralj, je li temu tudi „Štajerc“ kriv? Vprašajte vendar pri priložnosti „Gospodarjevega“ poročevalca, klerikalnega nadučitelja Stoklasa, zakaj tega se svojim „talentom“ ni poročal „Fihposu.“

Grozna nesreča na železnici. V soboto dne 11. t. m. se je prigodila na železniškem tiru med postajami Pragerhof in Slov. Bistrica grozna nesreča. Ta dan zvečer je šel neki Jakob Dre o, doma iz Vrhovle pri Slov. Bistrici, ki je cepil na Pragerhofu drva, proti domu. Kakor je imel navado, šel je po železniškem tiru. Dre o se je ognil najbrž tovornemu vlaku, ki je prihajal iz Slov. Bistrice in je stopil na levi železniški tir. V tem hipu je pa prihajal iz Pragerhofa po tem tiru večerni osebni vlak. Stroj tega vlaka je najbrž pograbil nesrečneža, zakaj Dre o so najšli mrtvega ležečega na levem tiru. Leva roka in noga bile ste popolnoma zdrobljeni. Z glave je bila oljupljena koža z lasmi vred. Kakor se je videlo na licu mesta, vlekel je vlak nesrečneža 72 korakov daleč s seboj. Mrtveca je našel še isti večer njegov lastni sin, ki je železniški čuvaj in je opravljal ravno tedaj v bližini mesta, kjer se je pripetila ta nesreča svojo službo. Domu gredoči delavci so mu namreč naznanili, da na tiru nekaj leži, najbrž človek, ki je bil povožen. Čuvaj je šel gledat in zares najde mrtveca. Ko ga je natančneje pogledal, spoznal je v njem svojega lastnega, ponesrečenega očeta. Ponesrečeni Dre o je bil star še le 46 let. Zapustil je 7 otrok.

Poročilo ptujskega sejma. Na ptujski sejem dne 15. t. m. se je prignalo 81 konjev, 560 glav goveje živine in 432 svinj. Prihodnji svinjski sejem se bode vršil dne 22. t. m.; prihodnji živinski in svinjski sejem dne 5. aprila.

Iz Koroškega.

Št. Jakob v Rožu. Tudi mi kmetje iz Roža ti hočemo enkrat nekaj poročati, ker smo tudi mi tvoji zvesti bralci in prijatelji. Naše poročilo pa se mora žalibog pečati zopet z našo farško šolo in njenim očetom, župnikom Ražunom. Ko je prišel dne 21. majnika leta 1901 k nam iz Beljaka okrajni vladar popisovat šolske mladine, tedaj je bilo vpisanih za šolo z nemškim in slovenskim učnim jezikom 4 učencev več, kakor pa za samo slovensko šolo. Tedaj, ko je bilo to razglašeno, so pristaši našega župnika začeli v vseh vaseh streljati z topičev, da je kar gromelo, razlegalo se je vpitje po celem Rožu, češ Št. Jakob je nepremagljiv steber slovenščine. Od

tega časa se to v enomer povdarja, a župnik Ražkoraj pa naglašja to tudi v cerkvi, seveda na svoj način, p kličoč, da bode cerkev zmagala. Toda to cerkupnik poznamo mi kmetje že dovolj! Nam se zdi ja se čudno to, da se ravno nektera duhovčina toliko jedno tezuje za naše šole, da je ravno jej toliko mar, je risilje so tiste nemške ali slovenske, ko pa vendar nikroči ne najdemo v svetem pismu, da bi bil Kristus zaukavnik duhovščini, naj bi se brigala zato, da bode kao far šola imela ta ali drugi učni jezik. To nam celo zobra smrdi, da se vtiče Ražun toliko v naše šolske nplač mere, on, o katerem vemo, da ni bil nigdar in nigrbrest pravi kmečki prijatelj. (Opomba uredništva: Beršdal članek „Da, tedaj . .!“ katerega smo priobčili v enarj najšni številki, premišljuje o njem in precej bodebili, sprevideli kam — pes tace moli!) Po našem mnenilo bode Ražunova šola, za katero se vedno pobiralo to berači pri kmetih, čisto navaden farški zavod, katadi bode izgojeval farške podrepnike in klerikalne vojo kove, ki bodejo svoj čas, ko bodejo odražje zvesto tulili s farji, zvesto trobili v farški rog. Judir ravno taki ljudje niso bili nigdar dobri katoličaa se Župnik Ražun, nas liberalce smatrate za nasprisilj nika vere, veste kaj, to je jako napačno od Vete Bodite zagotovljeni, da so ravno tisti kmetje, katejo vedno lazijo okoli Vas, kateri se Vam vedno vka v njajo in se Vam vedno hvalisajo, najslabši kristjako. To že pri nas zdavnega vè vsaki človek, pri kateretno je količkaj jasno. A nihče pa Vam tega neče najbrž vedati. Župnik Ražun, da bi Vi vedeli, koliko kredn tov klerikalcev Vam na videz da prav, za hrbtom pr Vam kaže fige, potem bi držali raji z nami naprežji njaki. Mi naprednjaki Vam povemo brez ovinkiemu da Vas kot duhovnika spoštujemo, da pa Vas adal maramo za voljo Vaše politične agitacije. Nadakih Vam odkritosrčno povemo tudi to, da nam šola čno katero se briga s tolikim navdušenjem duhovništiveg zares — smrdi! Tako ravnamo mi in tako bodea s vedno postopali. Vaši podrepniki Vas zagotavlja s svojega prijateljstva, za hrbtom pa govorijo take imo od Vas, da se nam to postopanje studi. Mogoče, apr zopet pošljeta vidva z Vašim Kobenterjem „Štajerapla par popravkov. Vesta kaj, pustita vidva „Štajerca“ višer miru, ker le ena sama številka tega lista je ko kmeta stokrat večje vrednosti, kakor Vajino vso enar lovanje na takozvani versko narodni podlagi. Vaker podrepniki kriče tudi vedno, ne dajte otroki na nemške šole, ker tam jih bode prišel pastor poder učevat. Župnik, veste kaj Vam povemo, toda morebo nas dobro razumeti! Mi smo zvesti katoličani, vedite, da nam, kot zvestim katoličanom, ugajajo dbo pastorji, kolikor jih poznamo v naši bližini, stoka i bolj, kakor pa sčuvajoči, dobro znani nam popi, iso terim je politika ljubša, kakor vera! Mislimo, da ubš nas razumeli? Par naprednjakov iz Rožne dolineože arje h ode

Dopisi.

Iz Dobja pri Planini. Ne misli dragi „Štajerip da smo že tukaj vsi pomrli, ker malokedaj kaj ali reg

7

Ražun skoraj ničesar od nas ne slišiš. Ne, pomrli nismo, načina, pač pa smo čakali na poboljšanje našega gospoda cerkev župnika, oziroma občinskega tajnika Vurkelc-a. Ker i jako pa se naš duševni pastir nič ne poboljša, temveč le ko po vedno hujše in predrznejše ravna s svojimi farani, r, je li prisiljeni smo njegovo napačno in krivo ravnanje nikjer izročiti javnosti, da bode zvedel svet, kakšnega duhovnika imamo. Ni dovolj, da pobira žitno berinjo ukazal po fari že več let, katere po pravici niti nebi smel e kaka pobirati, ker so to berinjo kmetje že odkupili, celo zelo ke raz poplačali z denarjem, od katerega dobavlja on obilne nigrdar obresti, ne, zdaj si je še zamislil nekaj novega. Zapo Berite vedal je faranom, naj mu vsaki posestnik prinese i v da denarja in sicer 10 do 40 kron, da bodedo potem bodete dobili, kakor župnik pravi, tudi kaplana. Seveda bi mnemu bilo dobro, ako bi imeli dva duhovnika, dobro bi obira in bilo to zares za nas farane, dobro pa bi bilo seveda, kateri tudi za župnika, da bi potem on ložje nadzoroval ne vol svojo štacuno in občinsko pisarno, da bi potem še odrasli ložje hodil z županom na občinske komisijone in og. In študiral agitacijske govore za prihodnje volitve. To toličani pa seveda ni ljudska volja. Ljudstvo to žalibog mora nasprot prisiljeno trpeti, ker se boji grožnje: „Ako ne bo od Vas dote tako storili, kakor bodem jaz rekel, potem bo, katerdejo padale goreče iskre itd.“ Pač pa bi bila ljud o v klaska volja to, da bi župnik opravljal duhovska opravila ristjanitako, kakor to od njega zahtevajo cerkvene in pos kateren etne postave in se briga samo za cerkev! Potem bi neče p najbrž shajal tudi brez kaplana, kakor so vsi njegovi ko km predniki lahko shajali. Pa kaj še vse to? Najhujše tom p in predrznejše je to, kar je učinil ta maziljenec napredbožji teden pred zadnjim božičem, ko je prišla k ovinkonjemu neka kmetica k spovedi! Toda tega nočem Vas nadalje opisati, samo toliko povem, da se je šlo za Nadalnekih 15 do 20 goldinarjev. Govoril sem sam z do šola tično kmetico in ta mi je povedala nekaj zani ovništv nivega gledé župnikovega zares značilnega počenjanja bodema svetem mestu, tik nebeškega Izveličarja. Sicer otavlja pa spregovorim ob priložnosti še več od tega, danes take reamo pribijem javno tukaj, da je vsaki kmet, kateri goče, župniku da denar, da bi on spravil ž njim naši fari Stajercaplana, nespameten! Ali morda milostljivi in pre erca“ pvišeni knez in škof v Mariboru kaplane — prodaje? ta je Ako je to res, potem bodedo sebrali mi kmetje o vso denar, a zročili pa ga ne bodedo župniku, temveč gi. Vaakemu kmetu in ta se potem naj pelje v Maribor otrok n naj nam — k u p i kaplana, to pa še le tedaj, ko stor podedo čutili v grešnih naših dušah neobhodno po da morarebo imeti — kupljenega kaplana. Neustrašen faran. bličani, Sv. Lenart v Slov. goricah. Volitve v okrajni. gajajo vbor so blizu, kmetje, volilci, pazimo najprvič na to, , stokra ne bodedo dobili v zastop takih moži, kateri popi, biso za nas in katerim je lastna korist veliko no, da subša, kakor pa korist volilcev. Izvolimo si tiste doline, može, kateri bodedo varčno gospodarili z našim de arjem. Glavna gesla, katerih se hočemo držati pri eh volitvah naj bodedo ta. Nikdar in nikdar ne odemo in ne smemo voliti tistih, katere nam bodedo „Stajeriporočali prvaški hujskači in agitatorji. Tisti, ka kaj ali rega nam priporoča prvaški dohtar, ki vedno vpije

„svoji k svojim“, tisti ni za naš zastop, ker tisti bode za prvaškega dohtarja. Tudi tistega ne bodedo volili, katerega nam bode vsiljevala duhovčina, ker tisti tudi ne bode nikdar za nas. Kdor se klati okoli farovžev, kdor se klanja vsakemu kutarju, ta bode kaj lahko pozabil na kmečke koristi, pozabil bode kaj lahko na svoje volilce in ravnal se bode le po farški volji. Voliti hočemo in moramo le po našem lastnem prepričanju ne oziraje se na narodnost. V okrajnem zastopu se ne gre nikdar za to, je li ta ali drugi Nemec ali Slovenec, v zastopu politika sploh nima ničesar za opraviti, v njem se gre samo za to, ali ima zastopnik zares srce za svoje volilce ali ne. Tisti pa, ki vedno kličejo „narodnost je v nevarnosti“, ki vedno vpijejo „svoji k svojim“, tisti niso za okrajni zastop in to zavoljo tega ne, ker bodedo vsled politične svoje skrbi gotovo pozabili na težnje volilcev, kateri so jih izvolili. Ubogajmo tiste, kateri nam zares želijo dobro, volimo v okrajni zastop trezno misleče, pametne može, naj bodedo izvoljeni Nemci ali Slovenci, nikdar pa ne volimo v okrajni zastop političnih hujskačev!

Napredni volilci.

Iz šmarskega okraja. Dragi naš „Štajerc“, dovoli nam, da ti pišemo tudi mi kmetje iz našega okraja kako hudo se nam godi. Slaba lanska letina je vzrok, da propada naše gospodarstvo bolj in bolj. Marsi-kateri kmet mora žito kupiti za pomladansko setev in to celo kmečki veleposestniki, o katerih si drugi navadno domišljujejo, da so s vsem preobloženi. Kar se pa tiče nas vinogradnikov, mi pa smo celo na slabem. Stara trta pojde tako v nič, da ni upati v prihodnji jeseni nikake trgatve. Za nove nasade nima niti ne premožnejši kmet dovolj denarja, še manj pa tisti posestniki, kateri so zadolženi. In ravno vinogradno delo največ stane. Dandanes toži ta ali drugi, da si ne ve pomagati, posebno ne v vinogradnem delu, češ, kaj mi pomagajo lepi nauki, katere tu in tam čitam, katerih pa ne moram tako posnemati, kakor se mi dajejo, ker nimam za to de-narja. Po našem mnenju bi bilo najbolje, ako bi se podpirali kmetje in sicer s tem, da bi tisti, ka-teri imajo že skušnje v popravljanju in nasajanju vinogradov, podučevali druge, manj skušene na nalašč za to pozvanih zborovanjih. Tako bi bilo sedaj na primer jako dobro tako predavanje o pokončevanju peronospore, o zboljšanju rezi, sploh o delu, ka-tero je potrebno v spemladi v vinogradu. Posebno zboljšanje rezi in popravljanje v tem oziru bi se moralo na vsak način jemati bolj v poštev, kakor se je to do sedaj zgodilo. Slaba rez uniči naj-boljše vinograde, ker začne preobložena trta s časom hirati in konečno usahne. Kar se tiče omenjenega medsebojnega poduka, naj bi se tako upeljal, da bi se zbrali pri nekem večjem posestniku kmetje dotič-nega kraja. Tam pa naj nastopi kmet, kateri toraj med Vami živi in kateri ima dovolj skušnje in ta Vam naj pove, kako je on ravnal, kaj se mu je po-srečilo, kaj ne. Potem se Vam je treba o tem raz-govarjati in vsi bodedo imeli od takega poduka ve-liko koristi. K m e t naj pomaga kmetu, sami si mo-

ramo pomagati, trdno se moramo zjediniti, potem še le nam je upati boljše bodočnosti. B.

Devica Marija v Puščavi. Jako prašne so suknje naših klerikalčkov, zato te prosimo dragi nam „Štajerc“, da jih malo skrtačiš. Pri nas ne najdeš nobenega človeka, kateri bi se le količkaj brigal za šolo in poduk v njej. Učitelji sterijo, kar se jim ravno poljubi. Naša učitelja, očeta s sinom vred, so nam poslali tu sem, da podučujeta prav po svojem našo mladino. Posebno njiju seveda bode v oči nemški poduk. Kako pa bode podučeval navdušen sokol, kakor je še komaj 21-letni Greslinger, našo mladino v nemškem jeziku, katerega toliko sovraži? Še sam prav ne zna nemški! Kaj, ali ta dva učitelja mislita, da imamo mi tukajšni posestniki toliko denarja, da bomo dali našo deco v drage mestne šole, da bi se tam naučila nemščine, med tem ko moramo njiju tukaj trdo plačevati in rediti? Zanimivo bode bralcem gotovo tudi zvedeti, kako se od teh sokolov razdeljuje obleka, katero daruje vsako leto neki plemenitaš naši šoli za uboge šolarčke. Kar je lepšega, to obdržijo ti gospodje za take otroke, kateri so vse prej nego vredni take podpore. Tako dobivajo na primer otroci premožne G.-jeve hiše, ker so si v prijateljstvu z učiteljema sokoloma najlepšo obleko. Čudno je tudi to kako se postopa pri nas glede šolskega obiska. Kdor prinese kuretine, temu se ni treba bati kazni. Ali imajo ti klerikalčki tako prednost ali kaj? Ako dobijo opominski list, da je treba plačati kazen, takoj se nabaše v koš masla, slanine in drugih jedil, to zanesse dekla v šolo — in kazen je plačana. Prič za naše trditve imamo dovolj! Dragi sokol, kako pa si ravnal dne 28. 7. p. l. z neko učenko. Udaril si jo za uho tako močno, da je siroti kri curkoma tekla iz nosa. Je li to dovoljeno? Župnik Grušovnik jo je od nas odpihal, odnesel je od nas okroglih 15 tisoč goldinarjev gotovega premoženja, katerega si je pri nas — „zaslužil“ tekom 11 let. Toliko premoženja in vendar so še nam sedaj v spominu njegove besede, katere je rabil navadno, ako ga je prišel kak siromak česar prosit in ki so se glasile: „Kako bom pa pomagal, ko pa sam nimam ničesar. Nobene hohceti ni, nobenega krsta ni, umreti tudi noče nihče, kje pa bom dobil denar?“ Dober župnik to, kaj ne? Ženiti bi se morali, imeti mnogo novorojencev, naposled pa še na župnikov komando umirati, da, kaj pa bi si še več želeli? Bog daj, da bi šla naša sokola za župnikom!

Puščavski naprednjaki.

Hum pri Ormožu. Preljubi nam „Štajerc“! Tudi mi ti moramo naznaniti nekaj o naših razmerah. Svoj čas smo čitali v celjski klepetulji nekaj o prizidanju tretjega razreda šole na Humu pri Ormožu. Tam se je povdarjalo, da so pripomogli k temu povikšanju šole samo trije pametni in izborni delavni možje, namreč nadučitelj Anton Porekar, šolski načelnik Martin Ivanuša in mogočni gospod Martin Žibrat. Vsi drugi pošteni občani pa so se imenovali nevedneže, nazivljali so se zaspance itd. Naše občine so sezidale že pred 19-timi leti šolsko poslopje. Stroški tedajnega poslopja, toraj za prvi in drugi

razred niso bili večji, kakor so bili sedanji stroški za povikšanje šole, toraj priprava za en, namreč za tretji razred. Sedaj so se prizidale samo tri stene na V vseh sejah šolskega sveta sta povdarjala nadučitelja in načelnik šole, da nam sam Bog drugače ne more pomagati, kakor da moremo šolo povekšati. Mi obdeno pričani smo storili vse iz golj ljubezni do naše mladine, in povdarjati moramo tukaj, da smo vsi radovoljno trpeli stroške, ne pa samo po hvali koperneči celjskega lista toliko hvaljeni imenovani možaki (Opomba uredništva: Dotični dopis je poslal celjske mu listu najbrž eden izmed imenovanih korenjakov sam!) A ne zaradi prizadevanja imenovanih korenjakov, ne, zaradi teh nismo prizidali tretjega razreda, pač pa smo radovoljno darovali naše krvave grošice za to povikšanje šole, ker smo želeli skoraj vsi kmetje vseh občin, da bi se podučevalo v tretjem razredu tudi v nemškem jeziku. A glej, jako dobro so se pogodili. Pouk v tretjem razredu prevzel je učitelj Porekar, strasten Slovenec, največji sevražnik nemškega jezika. Kako ta podučuje našo deco v jeziku, kateri mu je popolnoma zopern, to si pač lahko od vsaki sam misli. Nekoč je govoril neki kmet s tem učiteljem glede poduka nemškega jezika v tretjem razredu in je rekel, da bi bilo dodro, ako bi se podučevala bolj temeljito v nemščini, ali pa da bi bil poduk v tem razredu, kakor ga zahtevajo kmetje le v nemškem jeziku. Učitelj mu je na to odgovoril: „Vi lahko svoje svinje podučujete v nemščini, Zavoljo tega smo toraj prizidali tretji razred, učitelj naj bi podučeval toraj v tem razredu? nekaj hočemo omeniti in to glede šolskega vrta. pred večimi leti morale so kupiti občine šoli posestvo za šolski vrt. To posestvo so dale občine toraj za porabo in hasek. Hasek od tega posestva imel in ima še sedaj nadučitelj. Za njegovo salato, zelenjavo in drugo morale so šteti obdano mnogo denarja in ograditi so mu morale še posestvo to posestvo, da mu „nebi zajci snedli zelenjave“. veda našo zelenjavo pa slobodno naj žre divjačina. Sploh pa nikakor ne moremo sprevideti, kaj se bo v takem vrtu naučila naša mladina. Tukaj bi morali biti drevesnica, trsnica ali kaj enacega in to biveta. V moralo mladini kazati in razlagati, kako raste zelje, in salata, repa in fižol, to vidi lahko doma! Torej, — pardon zmotili smo se, saj je to tudi nekaj drevesnica, saj imamo v tem vrtu tudi eno brevo in dve smreki. Izgovor, katerega rabita Porekar in Ivanuša, da vrt ne velja za sadunosnik, je brez, temveč memben, ker imajo tik tega vrta drugi posesti in sosedji prav lepo in rodovitno sadno drevje. občani pa hočemo ostati pri tem vrtu in ako silijo kupiti zares drugi vrt, potem ne privolimo v kakor 400 štirjaških metrov, kakor to postava za teva. Drugo pa naj kupijo Porekar, Ivanuša in Žibrat, da se ne bodejo zastonj kovali od klerikal časopisov med zvezde. Ako ti gospodje kopernagal je še po daljni hvali, potem jim radovoljno ustrezaj že v kratkem in postavimo njih zasluge še malo v svetlo luč. — Frankovsko loperčki in humski občani se mu

Pomenlj

stih, kat

rega in

te b

Ruskem

blodirala

tu. V te

hist, k

tega h

ta. Bomb

in razme

brž ne b

Letošnj

šodroču

in lo

reze

29. m

in 9 o

29. maja

inicer za

Ni se

Francoz

amomori

uhal str

celo st

sem zdr

V najvi

zgodil

mošnjer

se mu

stroški omba uredništva: Ako želite, da se bode v tret-
mreč za razredu podučevalo v nemškem jeziku, napišite
stene šno na ces. kr. okrajno glavarstvo. Poprej pa
adučiteljate pozvati sejo vseh občin. Ako je večina občin
ne more a poduk, naj odborniki občinskega zastopa podpišejo
Mi ob edeno prošnjo in potem se Vam omenjen poduk ne
mladine zabraniti. Samo s tem Vam je mogoče prisiliti
dovoljno oblast, da Vam dovoli važen poduk nemškega
rneči očka.)

možaki
celjske
renjakov
korenja
razreda
ve groš
kmetje
razredu
ro so jo
e učitelj
ik nem-

Razne stvari.

Pomenljiv akrostih. Na Ruskem kroži pomenljiv
razreda ostih, kateri se izvaja iz imen sinov carja Aleksandra
ve grošega in sicer tako:

Nikolaj
Alexander
Vladimir
Aleksij
Sergij.

v jeziku bereš začetne črke teh imen od zgoraj navzdol in
č lahko od spodaj navzgor, dobiš sledeče tri ruske be-
t s teme: „Na vas savan!“ V slovenščino prestavljene po-
tretjemnijo te besede: „Na vas mrtvaški prt!“

se deca **Ruskemu carju namenjena bomba** je dne 11. t. m.
a da bplodirala v neki sobi „Hotela Bristol“ v Petro-
kmetjedu. V tem hotelu je stanoval že par dni neki
lgovorilarhist, kateri je čakal, da bi se peljal ruski car
mščini! mo tega hotela. Vrgel bi bil potem bombo raz okna na
red, tatja. Bomba pa je eksplodirala prej in je na strašen
u? Ščin razmesarila anarhista. Vsekakor pa ruski car
vrt. Žibrž ne bode imel vsled tega bolj mirnega spanja.

posestv **Letošnje spomladne orožne vaje** se bodejo vršile
oraj šolpodročju graškega voja in sicer: za rezerviste pe-
va pa pte in lovcev od 15. do 27. maja. Za nado-
vo zeljestne rezerviste (Ersatzreserve) od 15. do 27. maja
i občin od 29. maja do 10. junija. Za topničarske polke
še povr 8 in 9 od 1. do 13. in 15. do 27. maja, nadalje
ve“. Se 29. maja do 10. junija in od 12. do 24. junija
ivjačina sicer za rezerviste in nadomestne rezerviste.

se bode **Ni se mogel spraviti sveta.** Neki Francoz je
i moralenil, da se spravi na nenavaden a zanesljiv način
o bi sveta. Vzel je vrv (štrik), revolver, steklenico strupa
ste zeljfta), povrh še užigalice. Vrv je zavezal na mostovo
Toda rajo, potem si je vrgel zajnko okoli vratu. Nato
nekak izpil ves strup, vzel užigalice in si zažgal obleko.
o brezato je skočil z mosta in si v tem trenutku iztretil
rekar iolfer proti glavi. Krogla iz revolverja pa ni zadela
brezpcave, temveč vrv in jo je pretrgala, tako, da je pa-
sestnikl Francoz v reko. Obleka se je vsled tega pogasila,
vje. Msamomoriclec se je nehote napil toliko vode, da je
ako nabruhal strup iz sebe. Ker je znal plavati, premislil
limo ve je celo stvar in plaval na breg. Tako je došel
ava zabvsem zdrav zopet na suho.

nuša. i **V najvišji omotici.** V občini Dessendorf na Češ-
erikalniem zgodil se je nekemu vozniku jako smešen slučaj.
topernijalagal je pri zadnjem snežnatem času dan za dne-
strežem zdatno število voženj snega v vasi, katerega je
nalo bo tamošnjemu mostu vozil in ga tam odlagal. Naro-
občanlo se mu je tudi spraviti premog od ondotnega ko-

lodvora. Kakor večkrat, tako se je tudi isti dan
napil in prepustil mirno vožnjo svojima konjema.
Dirjala sta konja po navajenem potu k mostu, čez
katerega je prej sneg vsipaval, kjer sta obstala.
Voznik se je zbudil in odprl stranice voza, gledal
pa je jako bedasto, ko je videl, da je padel ves
premog v reko.

Zopet ena posojilnica polomljena. Pri Založni v
Steinici na Moravskem odkrilo se je pomanjkanje
90.000 kron, dalje je 30.000 kron neizterljivih
terjatev.

Porušenje tal cerkvenega stolpa. Dne 13. feb-
ruarja bil je v občini Pillichsdorf na Spod. Avstrij-
skem pogreb. Ko je prišel pogrebni spreved v cer-
kev, zvonil je cerkveni sluga Franc Hofbauer na cer-
kvenem stolpu. Hipoma prelomila so se tla stolpa,
katera so bila popolnoma perava in cerkveni sluga
je padel vrtoglavo v globočino ter je ostal mrtev z
razbitimi udi.

Kaplan s samokresom (revolverjem.) Kaplan
Anton Solba v občini Sedletz na Češkem je prežal
pri tamošnji okrajni sodnji na sodnijskega pristava
(adjunkta) dr. Kollar-ja, kateri ga je kratko prej
zaradi kaznovanja neke šolarice obsodil, in ustrelil
je iz revolverja proti glavi sodnika. Drugi strel iz-
pustil je proti deželnemu svetniku dr. Novaku, ka-
teri je sodnijskega adjunkta spremil, ta pa je revolver
s palico odbil, tako, da ga strel ni zadal. Potem se
je imenovani kaplan sam ustrelil.

Tatvina na pošti. Za narodno banko v Belgradu
se je odposlalo iz Kremenice na Okrskem 144 zaboječkov
srebrnega denarja. V Kis-Körösu pa enega zaboja s
50 kilogrami ni več bilo. Preiskava je uvedena.
Ukradenena denarja je bilo okoli 10 tisoč kron.

Naročnike prosimo zopet naj pišejo naslove
(adrese) natančno in naj izrečno zapišejo, so li novi
naročniki ali stari. Kdor hoče list na ogled, temu
se pošlje radovoljno ena številka. Vposlati pa mora
tako po sprejemu lista tudi naročnino, ker se dru-
gače ne vpiše v knjige kot naročnik.

Hišice za ptičja gnezda posebno za senice iz
škorje prodaje načelnik ptujskega društva za
varstvo živalij gosp. Leopold Slawitsch, trgovec v
Ptuju in sicer za po jako nizkih cenah. Na to se opo-
zarjajo učitelji, društva, sploh vsi ljubitelji prekorist-
nih ptičev.

Gospodarske in gospodinjske stvari.

Kako ravnati s piščeti. Ko so piščeta na sreč-
nem prekljuvala lupino, napravijo naše kmečke
gospodinje pogostokrat to napako, da jim dajo koj
piče ali hrane. Vsled tega pa ravno pocrka po
6—8ih dneh veliko piščet in sicer na črevesnem na-
hodu (katarju). To je ravno vzrok, da jim zadek
oteče in postane trd, ter se jim ritno črevo zadela s
trdim blatom. Piščeta ne smejo dobiti 48 ur nobene
piče ali hrane, ker se črevo mora izprazniti piče,
katero je pišče dobilo v jajcu. Vodo piti jim dajte